

یادبود کیومرث پورا احمد

شانزدهم فروردین ماه، نخستین سالروز درگذشت زنده‌یاد کیومرث پورا احمد، کارگردان تاثیرگذار سینمای ایران بود و به همین مناسبت قرار است مراسم بزرگداشت و یادبودی برای او در خانه سینما برگزار شود. طبق اعلام روابط عمومی خانه سینما، زمان برگزاری این مراسم روز چهارشنبه ۲۹ فروردین ماه ساعت ۱۶ و ۳۰ دقیقه، در سالن سیف‌الله داد (خانه سینما) خواهد بود. در این مراسم عباس یاری، ابوالحسن داوودی، محسن امیریوسفی و مازیار فکری ارشاد درباره سینمای کیومرث پورا احمد و میراث او برای سینمای ایران سخن خواهند گفت. این برنامه به همت کمیته فرهنگی انجمن نویسندگان و منتقدان سینمای ایران و با همکاری انجمن کارگردانان سینمای ایران تدارک دیده شده و ورود به آن برای عموم آزاد رایگان است. روابط عمومی خانه سینما اشاره کرده است که به دلیل همزمانی سالروز درگذشت این فیلمساز با ماه مبارک رمضان، زمان برگزاری این بزرگداشت به تاریخ یادشده منتقل شده است.

اعلام جرم علیه روزنامه جهان صنعت و یک خبرنگار

دادستانی تهران علیه روزنامه جهان صنعت و یک خبرنگار، اعلام جرم کرد. ایسنا ضمن اعلام این خبر به نقل از قوه قضائیه نوشت، این قوه در این خصوص اعلام کرد: «در پی انتشار مطالبی در جهت برهم زدن امنیت روانی جامعه و متلطم کردن فضای اقتصادی کشور پس از عملیات موفقیت آمیز و غرور آفرین شامگاه شنبه ۲۵ فروردین نیروهای مسلح کشور علیه رژیم صهیونیستی، دادستانی تهران علیه روزنامه جهان صنعت و یک خبرنگار اقتصادی اعلام جرم کرد. بر همین اساس و در راستای صیانت از امنیت روانی جامعه، ضمن اعلام جرم، برای این روزنامه و فرد مورد اشاره، پرونده قضایی تشکیل و جهت ارائه توضیحات به دادسرای تهران احضار شدند.»

بزرگداشت مهرجویی در ایتالیا

دانشگاه شرق شناسی ناپل با نمایش فیلم سینمایی «لامینور»، آخرین اثر داریوش مهرجویی، بزرگداشتی برای این فیلمساز فقید برگزار می کند. ایسنا ضمن اعلام این خبر نوشت، زمان این برنامه ساعت ۱۷، روز ۱۸ آوریل (۲۰ فروردین ماه) در دانشگاه شرق شناسی ناپل (Pallazo Corigliano)، دپارتمان مطالعات آسیایی، آفریقایی و مدیترانه است. ناتالیا تورسلو، استاد دانشگاه در این برنامه سخنرانی خواهد کرد. بزرگداشت داریوش مهرجویی بخشی از نشست سینمای ایران در این دانشگاه ایتالیایی است که با موضوع تنهایی و جست‌وجوی هویت در سینمای معاصر ایران با حضور آنتونیا شرکا، منتقد سینمای ایران برگزار خواهد شد. «لامینور» به تهیه‌کنندگی رضا درمیشیان تولید شده و محمد اطیابی (مستقل‌های ایرانی) پخش کننده بین‌المللی این فیلم است. داریوش مهرجویی، فیلمساز سرشناس سینمای ایران و وحیدیه محمدی‌فر، همسر او ۲۲ مهر ماه ۱۴۰۲ در خانه‌شان به قتل رسیدند.

آروین صداقت کیش رهبر ارکستر و شهریار قیدارپور کنسرت‌مایستر از ارکستر سازهای ایرانی جوانان ایران گفتند

امیدواری به نوازندگان از نسل جوان

نگرگس کیانی خبرنگار گروه فرهنگ

از زمان انتشار فراخوان جذب نوازنده به ارکستر سازهای ایرانی جوانان ایران در پایان خردادماه ۱۴۰۲ تا برگزاری کنسرت توسط این ارکستر در ۱۲ اسفندماه همان سال، بیش از ۸ ماه به طول انجامید. زمان کوتاهی که آروین صداقت کیش، رهبر این ارکستر می‌گوید طی آن چنان نوازندگان مشتاق، جدی، آموزش دیده و توانا در نواختن سازهای تخصصی‌شان از گوشه گوشه ایران دیده که حیرت‌زده شده است و به آینده موسیقی کلاسیک ایرانی امیدوار. این امیدواری از پس دوباره برپا ایستادن ارکستر سازهای ایرانی جوانان ایران حاصل شده است. ارکستری که در سال ۱۳۹۳ با عنوان «بنیاد ارکستر نوجوانان و جوانان ایران» توسط آرمان نوروزی تأسیس شد و در تیرماه سال ۱۳۹۷ «ارکستر سازهای ملی نوجوانان و جوانان ایران» را به همت جمعی از دانش‌آموختگان رشته‌های آهنگسازی و نوازندگی ساز ایرانی پدید آورد. این اتفاق تحت رهبری مهرداد میرزایی شکل گرفت، اما با شیوع ویروس کرونا و همه‌گیری آن دچار توقف شد. این توقف تا پایان سال ۱۴۰۱، هنگامی که نوروزی از صداقت کیش خواست رهبری این ارکستر را برعهده بگیرد ادامه داشت. برگزاری کنسرت ۱۲ اسفندماه ۱۴۰۲ ارکستر سازهای ایرانی جوانان ایران در پردیس تئاتر شهزاد بهانه‌ای شد تا آروین صداقت کیش، رهبر این ارکستر و شهریار قیدارپور، کنسرت مایستر آن بخواهیم از تجربه امیدوارکننده خود بگویند. تجربه امیدوارکننده‌ای که آروین صداقت کیش؛ متولد ۱۳۵۳ در تهران، آهنگساز، پژوهشگر، منتقد و مدرس موسیقی از معاشرتی ۸ ماهه با جوانانی شبیه به شهریار قیدارپور به دست آورده است. قیدارپور متولد سال ۱۳۷۷ در کردستان است. دانش‌آموخته هنرستان موسیقی پسران تهران و کارشناسی موسیقی از دانشگاه گیلان که به عنوان استعداد درخشان در مقطع کارشناسی ارشد وارد رشته اتنوموزیکولوژی دانشگاه تهران شد. آن چه در ادامه می‌خوانید حاصل گفت‌وگو با این رهبر ارکستر و کنسرت مایستر است.

آروین صداقت کیش: ما ضمن این که می‌خواستیم موسیقی آکوستیک خوبی را بدون تغییر و تقویت صوتی به گوش شنوندگان برسانیم. چیزی که از شنیدنش لذت ببرند و بر ارزش فرهنگی‌اش واقف باشند قصدمان این بود که امکانی برای اجرای همه آثار مغفول مانده و آثاری که عدم وجود ارکستر، زایش آن‌ها را در ذهن آهنگسازان معاصر متوقف می‌کند فراهم آوریم. آن چه در مورد وضعیت گروه‌نوازی در نظام آموزشی گفته شد ما از دید من نیز بسیار ناگوار است و این نوع از نوازندگی در هیچ کدام از مقاطع چنان باید، مورد توجه نیست چراکه تربیت نوازنده ارکستر جزو اهداف آموزشی‌شان نبوده است. پس هنگام ورود نوازندگان به ارکستر باید شانس بیایورید و تصادفاً با نوازندگانی آموخته‌تر این مورد مواجه شوید. می‌گویم تصادفاً چراکه جزئی از موارد آموزشی‌شان نبوده است. با گروه‌نوازی را از طریق تمرین قطعات به آن‌ها بیاموزید. ضمن این که نوازندگان ورود پیدا کرده به ارکستر از طریق فراخوان، مراتب نیازهای اولیه به آموختن گروه‌نوازی را از سر گذرانده بودند و با تمرین قطعات پل‌پل‌پل پیش رفتند. این مجموعه اهداف تا امروز و تا آن جایی که توان داشته‌ایم محقق شده است.

سازهای ایرانی را در فاصله سال‌های ۱۳۹۷ تا ۱۳۹۸ برگزار کرد. فعالیت این ارکستر در سال ۱۳۹۸ با همه‌گیری ویروس کرونا متوقف شد و این توقف با اعتراضات سال ۱۴۰۱ ادامه پیدا کرد. آرمان نوروزی در پایان سال ۱۴۰۱ در تماس با من از برنامه‌اش برای از سرگیری فعالیت‌های ارکستر گفت و این که پس از مشورت‌هایی به جلساتی که با یکدیگر برگزار کردیم در نهایت به این نتیجه رسیدیم که می‌توانیم توافق پیدا کنیم. مادر ابتدای کار فراخوانی برای جذب نوازنده منتشر کردیم. نوازندگان نوجوان و جوان بسیاری در رنج سنی میان ۱۶ تا ۲۵ سال در این فراخوان شرکت کردند و هیئت داوران، متخصصانی از هر ساز، به داوری کار آن‌ها نشستند. در این مرحله چه شریلی برای جذب نوازندگان وجود داشت؟

صداقت کیش: یکی از شرایط، مهارت در نوازندگی بود. این که نوازندگان چطور ساز می‌زنند، نه این که چند سال است ساز می‌زنند و دیگری، توانایی در سولفو. شرط دیگری که اگرچه چنان نمی‌توان به دقت به سنجش آن برآمد، گروه‌نوازی بود که مورد توجه هیئت داوران قرار گرفت. ضمن این که می‌دانستیم همگی آن‌ها بدون شک از آموزه‌هایی در خصوص ردیف برخوردارند و سنجشی در این خصوص صورت ندادیم.

اشاره کردید که استقبال خوبی هم صورت گرفت. صداقت کیش: بله و ما به استعدادهایی برای تشکیل دوازدهم دست پیدا کردیم و ارکستری اصلی و ارکستری پشتیبان شکل دادیم. بخشی از هدف شکل‌گیری این ارکستر بی‌شک آموزشی بود، اما قسمت اعظم آن به فراهم کردن امکانی برای اجرای موسیقی برمی‌گشت. مادر دومین دور فعالیت ارکستر سازهای ایرانی جوانان ایران مشاهده کردیم که برخی نوازندگان این ارکستر کمتر به جنبه آموزشی آن نیاز مندند و می‌توان به‌مدد حضور آن‌ها استانداردهایی را رعایت کرد. به گونه‌ای که ابتدا نیاز نیست پیش از وی صحنه رفتن عذری خواست و کم‌وکاست اجرا را به کم‌هسن‌وسالی نوازندگان آن مرتبط دانست چون اجرای‌شان بی‌کم‌وکاست است یا دست‌کم حدیضایی در آن رعایت می‌شود. پس هدف اصلی به سمت‌وسوی اجرای موسیقی با سازهای ایرانی تغییر مسیر داد و این چیزی بود که بیش از هر چیز دیگر برای ما اهمیت پیدا کرد. هدف دیگر خانه هنر نوین، آرمان نوروزی و من این بود که این امکان تنها مختص نوازندگان ساکن تهران نباشد و نوازندگان دیگر نقاط ایران نیز از آن برخوردار باشند. برای همین است که اکنون می‌توانم اشاره کنم که نیمی از اعضای ارکستر ساکن شهرهایی جز تهرانند و با وجود همه دشواری‌ها، هر هفته برای تمرین به تهران می‌آیند. شاید برای‌تان جالب باشد که بدانید در فراخوان اولیه ارکستر نوازندگانی از کاشمر، سنندج، شیراز، کرمان، اهواز، بندرعباس و... حضور داشتند.

این تمرین‌هایی توانست به‌صورت آنلاین انجام شود؟ صداقت کیش: خیر. در تمرین این نوع ارکستر نوازندگان حتماً باید کنش‌های عملی و کلامی رهبر را از نزدیک مشاهده کنند.

مشاهده‌ای که به‌شکل آنلاین امکان پذیر نیست. تا اینجای کار هستیم، می‌خواهم شهریار قیدارپور هم از نحوه پیوستن خود به ارکستر بگوید.

شهریار قیدارپور: همان‌طور که اشاره شد من نیز از طریق فراخوان به این ارکستر پیوستم و پس از پذیرفته شدن در ارکستر به لطف رهبر آن به‌عنوان مایستر انتخاب شدم. نکته‌ای که می‌خواهم به آن اشاره کنم این است که علاوه بر اهداف مورد اشاره ارکستر سازهای ایرانی جوانان ایران و ایجاد فرصتی برای اجرا توسط جوانان، برای من رویکرد آموزشی‌ای نیز مشهود و مطلوب بود. رویکردی که از قدرت تصحیح ایرادات احتمالی نظام آموزشی برخوردار است و به‌عقیده من می‌تواند جای خالی پرداخت به گروه‌نوازی ارکستر را در این نظام پر کند. در نتیجه من در تمرینات مستمر ۷ ماهه‌مان رویکردی آموزشی را نیز در لایه زیرین اهداف احساس می‌کردم.

صداقت کیش: در اهمیت گروه‌نوازی مورد اشاره شهریار قیدارپور همین بس که مجموعه‌بزرگی از آثار آهنگسازان پیشگام و جوان نیازمند گروه‌نوازی‌های بزرگ و اجرا توسط ارکستر است. بخش اعظمی از این آثار پیش از یک‌بار رنگ اجرا به خود ندیده‌اند و پس از ساخته شدن توسط آهنگساز تنها یک‌مرتبه به وسیله ارکستری که خود او فراهم آورده است، روی صحنه رفته‌اند. این اجرا حتی در مواردی در قالب کنارت هم نشستن قطعاتی غیرهم‌زمان ضبط شده در استودیو شکل می‌گرفته است. ازسوی دیگر بسیاری از آهنگسازان هم‌سپل ما علاقه‌مند به نوشتن چنین قطعاتی هستند اما ابزاری در دست ندارند تا بشنوند که چه می‌سازند. پس یکی دیگر از اهداف ما فراهم آوردن ابزاری برای اجرای آثار بود. ما ضمن این که می‌خواستیم موسیقی آکوستیک خوبی را بدون تغییر و تقویت صوتی به گوش شنوندگان برسانیم، چیزی که از شنیدنش لذت ببرند و بر ارزش فرهنگی‌اش واقف باشند قصدمان این بود که امکانی برای اجرای همه آثار مغفول مانده و آثاری که عدم وجود ارکستر، زایش آن‌ها را در ذهن آهنگسازان معاصر متوقف می‌کند فراهم آوریم. آن چه در مورد وضعیت گروه‌نوازی در نظام آموزشی گفته شد ما از دید من نیز بسیار ناگوار است و این نوع از نوازندگی در هیچ کدام از مقاطع چنان باید، مورد توجه نیست چراکه تربیت نوازنده ارکستر جزو اهداف آموزشی‌شان نبوده است. پس هنگام ورود نوازندگان به ارکستر باید شانس بیایورید و تصادفاً با نوازندگانی آموخته‌تر این مورد مواجه شوید. می‌گویم تصادفاً چراکه جزئی از موارد آموزشی‌شان نبوده است. با گروه‌نوازی را از طریق تمرین قطعات به آن‌ها بیاموزید. ضمن این که نوازندگان ورود پیدا کرده به ارکستر از طریق فراخوان، مراتب نیازهای اولیه به آموختن گروه‌نوازی را از سر گذرانده بودند و با تمرین قطعات پل‌پل‌پل پیش رفتند. این مجموعه اهداف تا امروز و تا آن جایی که توان داشته‌ایم محقق شده است.

می‌خواهم بدانم به عقیده شما سازهای ایرانی خود از میل به گروه‌نوازی و ظرفیت آن برخوردارند یا خیر؟ بیشتر از آن جهت می‌پرسم که گوش‌های ما از موسیقی ارکسترال بیش از هر چیز میل به شنیدن نوازی غربی دارد با این حساب اساساً می‌توان گفت، گروهی از سازها بیش از گروهی دیگر از ظرفیت ساخت موسیقی ارکسترال برخوردارند یا این ما

